

ἀδικία (τύπ. ἀδικίη, ἀντίθ. δίκη, δικαιοσύνη) 1. Ἄδικία, injustice, Ἀναξίμανδρος 1.6 διδόναι γὰρ αὐτὰ (sc. τὰ ὄντα) δίκην καὶ τίσιν ἀλλήλοις τῆς ἀδικίας κατὰ τὴν τοῦ χρόνου τάξιν Πυθαγόρειοι 22 (DK I 456,37) μικρὸν δὲ ἄνωθεν ἢ κάτωθεν ἀδικία καὶ κρίσις ἢ μίξις 2. Ἄδικη πράξις, unjust action, Δημόκριτος 78 χρήματα πορίζειν μὲν οὐκ ἀχρεῖον, ἐξ ἀδικίης δὲ πάντων κάκιον 181.4 λάθρη μὲν γὰρ ἀμαρτέειν εἰκὸς τὸν εἰργμένον ἀδικίης ὑπὸ νόμου 193 φρονήσιος ἔργον μέλλουσιν ἀδικίην φυλάξασθαι 3. Ἄδικη συμπεριφορά, unjust behaviour, Δημόκριτος 215 ἀδικίης δὲ δεῖγμα ξυμφορῆς τέρμα 256 ἀδικίη δὲ μὴ ἔρδειν τὰ χρὴ εἶντα.

ἄδικος (ἀντίθ. δίκαιος). Ἄδικος, unjust, Ἡράκλειτος 102 ἄνθρωποι δὲ ἃ μὲν ἄδικα ὑπειλήφασιν ἃ δὲ δίκαια Δημόκριτος 261 τὸ δὲ μὴ τοιοῦτον ἄδικον καὶ κακόν. Πρβλ. κακός, ἀγαθός, καλός.

ἄδινός (συνών. πυκνός). Μεστὸς/πυκνός, crowding, Ἐμπεδοκλῆς 110.1 ἀδινῆσιν ὑπὸ πρᾶπίδεσσιν.

ἄδόκιμος (ἀντίθ. δόκιμος). Μὴ ἄξιος, unworthy, Δημόκριτος 68 δόκιμος ἀνὴρ καὶ ἀδόκιμος οὐκ ἐξ ὧν πράσσει μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐξ ὧν βούλεται.

ἄδρομελής. Ἄδρομελής, of large bodily parts, Ἐμπεδοκλῆς 67 ἀδρομελέστεροι ἄνδρες.

ἄδύνατος (ἀντίθ. ἐφικτός). Ἀνέφικτος/μὴ ἐκπληρώσιμος, unfeasible, Δημόκριτος 58 ἐλπίδες αἱ τῶν ὀρθὰ φρονεόντων ἐφικταί, αἱ δὲ τῶν ἀξυνέτων ἀδύνατοι. || ἄδύνατον (ἐστίν) (ἀντίθ. δυνατόν). Ἀδύνατον, impossible, Φιλόλαος 6.9 ἐπεὶ δὲ ταὶ ἀρχαὶ ὑπάρχον οὐχ ὁμοῖαι . . . ἤδη ἀδύνατον ἦς καὶ αὐταῖς κοσμηθῆναι Ἀρχύτας 3.6 μὴ ἐπιστάμενον δὲ ζητεῖν ἀδύνατον.

ἀεθλεύειν. Ἀγωνίζομαι σὲ ἀθλητικοὺς ἀγῶνες, compete, Ξενοφάνης 2.21 εἴ τις ἀεθλεύων νικῶ Πρβλ. ἀγών, ἄεθλος.

ἄεθλος. Ἀθλημα/ἀγώνισμα, competition, Ξενοφάνης 2.5 δεινὸν ἄεθλον δὲ παγκράτιον καλέουσιν. Πρβλ. ἀγών, ἀεθλεύειν.